

Список використаних джерел:

1. Червякова О.В. Розвиток трансформаційних механізмів державного управління в контексті суспільних змін як наукова проблема / Червякова О.В. // Теорія та практика державного управління : зб. наук. пр. – Х. : Вид-во ХарPI НАДУ «Магістр», 2012. – Вип. 4 (39). – С. 137-141.
2. Червякова О.В. Аналіз та узагальнення досліджень з державного управління щодо формування громадянського суспільства / Червякова О.В. // Науковий вісник АМУ. Серія: Управління. – К.: ВПЦ АМУ, 2013.- вип. 2/2013. – С. 222-232.
3. Червякова О.В. Аналіз та узагальнення досліджень щодо державного управління в контексті глобалізаційних впливів / Червякова О.В. // Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія «Державне управління». – К.: ВЦ НУБiП України, 2013. – Вип. 189. – С. 36-49.

References:

1. Cherviakova O.V. Rozvytok transformatsijnykh mekhanizmv derzhavnoho upravlinnia v konteksti suspil'nykh zmin iak naukova problema / Cherviakova O.V. // Teoriia ta praktyka derzhavnoho upravlinnia : zb. nauk. pr. – Kh. : Vyd-vo KharRI NADU «Mahistr», 2012. – Vyp. 4 (39). – pp. 137-141.
2. Cherviakova O.V. Analiz ta uzahal'nennia doslidzhen' z derzhavnoho upravlinnia schodo formuvannia hromadians'koho suspil'stva / Cherviakova O.V. // Naukovyj visnyk AMU. Serii: Upravlinnia. – K.: VPTs AMU, 2013.- vyp. 2/2013. – pp. 222-232.
3. Cherviakova O.V. Analiz ta uzahal'nennia doslidzhen' schodo derzhavnoho upravlinnia v konteksti hlobalizatsijnykh vplyviv / Cherviakova O.V. // Naukovyj visnyk Natsional'noho universytetu bioresursiv i pryrodokorystuvannia Ukrainy. Serii «Derzhavne upravlinnia». – K.: VTs NUBiP Ukrainy, 2013. – Vyp. 189. – pp. 36-49.

Рецензент: Бакуменко В.Д., д.держ.упр., професор

УДК 351

Шульга А.В.,

к.екон.н.,
докторант кафедри економічної
політики НАДУ

РОЗВИТОК РЕГУЛЯТОРНОЇ ПОЛІТИКИ В ЄС

Анотація. Викладені основні заходи щодо поліпшення регуляторної політики ЄС та її переходу до розумного регулювання.

Ключові слова: регуляторна політика, розумне регулювання, оцінка регуляторного впливу.

Шульга А.В.,

к.экон.н.,
докторант кафедры экономической
политики НАГУ

РАЗВИТИЕ РЕГУЛЯТОРНОЙ ПОЛИТИКИ В ЕС

Аннотация. Изложены основные мероприятия по улучшению регуляторной политики ЕС и ее переход к разумному регулированию.

Ключевые слова: регуляторная политика, разумное регулирование, оценка регуляторного влияния.

Shulga A. V.,

ph.D. in economics, postdoctoral student
of economical policy department (NASM)

DEVELOPMENT OF REGULATORY POLITICS IN EU

Annotation. It is represented the experience of smart regulation implementation in the EU. The main tools which are used for the operation of such kind regulation in the EU are the following:

*regulatory impact assessment of new draft legislation which are prepared;
measurement and reduction of administrative burden; simplification of existing legislation and regulation, including consolidation and codification;
consultation with interested parties;
assessment of the actual impact;
access to the legislation.*

According with Memorandum of the European Commission (October, 2010) "smart regulation" includes the following three components:

- 1. System of impact assessment in all phases of public-management cycle, from the design of legislation, decision-making to the retrospective clearance and simplify the current legislation.*
- 2. Creation of state units which are providing cooperation and collaboration between the executive, legislative and supervisory authorities of the EU member states.*
- 3. Providing the tools functioning for more active participation of interest groups (companies, organizations, institutions and citizens) in the preparation and discussion of draft legislation, including using the web portal "Your Voice in Europe") and an increase in terms of public discussion of draft within the decision cycle of 8 to 12 weeks. This component also includes a requirement to use clear and accessible language of rules for the recipients of this legislation.*

Based on the EU experience the author made some proposals about the using this experience in Ukraine, viz.

In order to ensure more active transition in Ukraine to "smart regulation" it is proposed to start a discussion and definition of principles which are consistent with national strategic objectives and not contrary to the traditions of national domestic regulation. As a result of this discussion it is necessary to amend the Law of Ukraine on September, 11, 2003 "On the Principles of Regulatory Policy in Economic Activity" which are significantly out of date particularly in terms of implementation and monitoring mechanism for implementation of its provisions.

Besides this it would be useful to develop a training program for the active knowledge and practice promotion among the civil servants of Ukraine concerning the tools of "smart regulation" which can lead to a gradual change in culture, which in turn should facilitate the transition from the process-oriented approach to approach, based on the result, which occupies a special place quality and efficiency.

Keywords: regulatory politics, smart regulation, impact assessment.

Постановка проблеми. Державне регулювання застосовується з метою надання усім процесам в економічному та суспільному житті країни (незалежно від її централізованого або ринкового управління) упорядкованого характеру, забезпечення дотримання законів, відстоювання державних та суспільних інтересів.

У зв'язку із світовою фінансово-економічною кризою 2008-2009 р. р., ставлення до державного регулювання у світі кардинально змінилося. У ЄС основним напрямком розвитку сучасної державної регуляторної політики стала детальна оцінка і раціональний вибір варіантів регулятивних заходів та перехід

до розумного регулювання. Без вивчення та використання цього досвіду неможливо покращити якість регуляторної політики в Україні.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Методологічною основою дослідження є праці ряду як іноземних, так і вітчизняних вчених, зокрема, Д. М. Кейнса, П. Брауна, Д. Дерлоу, У. Поттера, Ш. А. Монтена, Д. Циганкова, А. Я. Жаліло, В. Гейця, А. Гальчинського, В. Бакуменка, О. Кілієвича, Н. Нижник та інших. Згадані та ряд інших вчених зазначають, що сучасна модель економічного устрою держави передбачає використання як ринкового механізму, який забезпечує ефективне функціонування економіки, так і державного механізму регулювання для вирішення низки проблем, від яких відмовляється ринок, або ринкове вирішення яких для суспільства надто дороге. Державне регулювання, яке здійснюється шляхом прийняття різноманітних актів законодавства, неминуче пов'язане із втратами для усіх адресатів цих актів - як для самої держави, так і для тих, кого воно безпосередньо зачіпає (підприємці, громадяни, установи бюджетного сектора, некомерційні організації тощо).

Після недавньої світової фінансово-економічної кризи 2008 р. , ставлення до державного регулювання кардинально змінилося. Не відмова від регулювання на користь ринку, а перехід до так званого «розумного регулювання», яке включає детальну оцінку і раціональний вибір варіантів регулятивних заходів стають трендом сучасної регуляторної політики. Основною складовою частиною цієї політики є оцінка регулюючого впливу актів законодавства (ОРВ). Чимало країн світу розпочали впроваджувати ОРВ у кінці другої половини 1990-х років.

У даній статті розглядаються основні напрямки та способи застосування «розумного регулювання» в ЄС.

Виклад основного матеріалу. Як відомо, підготовкою, прийняттям та запровадженням законодавства ЄС в основному займається Європейський Парламент (в його секретаріаті працює 6000 чоловік), Європейська Комісія (секретаріат – 33 000 чол.) та Рада Європейського Союзу (секретаріат- 3 500 чол.).

В ЄС практикується 5 основних моделей розробки та запровадження політики:

1. Спеціальний метод співтовариства (вагома роль ЄС у виробленні та реалізації політики, уповноважувальна роль Ради Міністрів, яка реалізується через проведення переговорів та укладення угод тощо).

2. Багаторівнева система державного управління (національні уряди не є монополістами у сфері контактів між країною та європейськими рівнями творення політики; залучення органів субнаціонального рівня до роботи на європейському рівні).

3. Координація політики та визначення контрольних показників (залучення «незалежних» експертів для сприяння розвитку ідей та методів).

4. Інтенсивна міжурядова політика (залучення до роботи вузького кола національних політиків вищого рівня; закритість процесу від національних парламентів та громадскості).

5. Регуляторна модель (виконання ЄК функцій архітектора та захисника регулятивних цілей переважно на основі економічних критеріїв; забезпечення суб'єктам економічної діяльності широкого вибору можливостей щодо консультування та здійснення впливу на форму і зміст «правил гри» на європейському рівні).

Одним із основних напрямків сучасного розвитку політики ЄС є всемірне вдосконалення регуляторних повноважень як на міждержавному рівні, так і на рівні національних урядів країн-членів.

Реформа регулювання служить декільком важливим цілям, зокрема:

1. Відображає зобов'язання ЄС щодо реформування усього свого регуляторного середовища, яке підвищує ефективність заходів з координації і співробітництва між країнами-членами, а також пов'язаних з нею структурних реформ (політика конкуренції, корпоративне управління та секторальні реформи).

2. Мобілізації дій всередині державних адміністрації з метою підвищення ефективності їх діяльності, здатності реагувати на сучасні виклики за допомогою реформи державного управління.

3. Забезпечення прозорості прийняття нормативно-правових актів та залучення всіх заінтересованих сторін та громадскості до їх обговорення.

Фактори розвитку регуляторної політики. Певний час основною метою вдосконалення регуляторної політики ЄС було прагнення зменшити кількість нормативних правових актів (дерегулювання), а також виробити кількісні цільові показники для «звільнення економіки від втручання держави».

Однак, як виявилось, такий підхід не дозволяв повною мірою використовувати переваги регулювання, і тому наприкінці 1990-х був розроблений більш збалансований варіант політики, який включав проведення регуляторних реформ, а також наголошував на тому, що дуже важливо враховувати якість і результативність норм, які запроваджується, а не скорочення їх кількості.

В результаті, у 2001 р. ЄС запровадив концепцію так званого «якісного регулювання» (better regulation).

У послідуєчому ця концепція була піддана аналізу та критиці, оскільки, як виявилось вона мала також ряд недоліків:

- нестача або відсутність чітко сформульованих принципів якості регулювання, зокрема, чіткого принципу співвідношення розмірів вигоди і витрат, а також відсутність чіткого розуміння щодо результатів, які необхідно досягнути;

- суттєві прогалини у сфері застосування політики, як щодо сфери національного регулювання, включеного в його у межі регулювання, так і міждержавного регулювання на рівні ЄС;

- нестача або відсутність громадських слухань у процесі вироблення політики, що призводить до слабкої громадської підтримки регуляторної політики;

- нестача або відсутність інституційної і стратегічної підтримки політики із розподілом відповідальності;

- нестача або відсутність організації та управління з боку генеральних департаментів (міністерств) та інших урядових служб щодо застосування політики;

- нестача або відсутність інституцій, які відповідають за політику реформ, а також повноваження і механізми щодо її примусового виконання;

- слабкий акцент на процесі моніторингу, оцінки та звітності, як за допомогою направлення відгуків, так і за допомогою підтримки і розширення заінтересованих у реформі груп.

Подальше вдосконалення політики «якісного регулювання», яке мало на меті скорочення адміністративних витрат бізнесу, призвело до того, що у кінці 90 -х - початку 2000 -х р. р ЄК запропонувала більш вдосконалений варіант концепції «якісного регулювання», який отримав назву «розумного регулювання» («smart regulation»). Ця концепція є науковою розробкою, спрямованою на подолання розриву між прихильниками розширення державного контролю та нагляду, з одного боку, і прихильниками дерегулювання - з іншого.

Згадана концепція розумного регулювання була поширена на усі країни-члени ЄС і включала наступні важливі критерії:

- «життєвий цикл», який охоплює усі процеси від розробки проекту регуляторного акту до оцінки його фактичного впливу на сферу, для регулювання якої він спрямований;

- досягнення економічних цілей (конкурентоспроможність, економічне зростання) за умови збереження якості життя або соціальної моделі;

- акцент на результатах і участь заінтересованих осіб у процесі підготовки та апробації нових регуляторних актів.

В цілому, необхідність запровадження розумного регулювання в ЄС була викликана усвідомленням того, що добре продумані проекти регуляторних актів можуть забезпечити: підвищення конкурентоспроможності; сприяння відкритості ринку; поліпшення рівня життя; захист навколишнього середовища; посилення прозорості дій державних органів; сприяння підтримці правопорядку тощо.

Розумне регулювання базується на 12-ти основних принципах, а саме: пропорційність, відповідальність, послідовність, прозорість, адресність, необхідність, субсидіарність (фінансове забезпечення), доступність, простота, результативність, економічна ефективність, своєчасність.

Основними інструментами, які застосовуються для функціонування розумного регулювання є:

- оцінка регуляторного впливу нових проектів актів законодавства, які розробляються;
- вимірювання та зменшення адміністративного тягаря;
- спрощення існуючого законодавства та регулювання, включаючи їх консолідацію та кодифікацію;
- проведення консультації із заінтересованими сторонами;
- оцінка фактичного впливу;
- доступ до законодавства.

Слід зазначити, що не дивлячись на свої переваги, все-таки довгий час необхідність переходу до «розумного регулювання» залишалось частиною академічних дебатів. Проте, під час фінансової кризи 2008-2009 р. р. в ЄС прийшли до остаточного висновку щодо необхідності посилення базового елементу регуляторної політики – оцінки впливу усіх актів законодавства (які прийняті або приймаються відповідними державними органами) і, таким чином, включення ідеології «розумного регулювання» до стратегії розвитку Європейського Союзу на період до 2020 року.

Згідно із Меморандумом Європейської Комісії (жовтень 2010 р.), «розумне регулювання» включає наступні три складові:

1. Комплексна система ОРВ на усіх етапах державно-управлінського циклу: від проектування актів законодавства, прийняття рішень, до ретроспективного розчищення та спрощення діючого законодавства.
2. Створення органів, які забезпечують кооперування та співпрацю між виконавчими, законодавчими та контролюючими органами країн-членів ЄС.
3. Забезпечення функціонування інструментів для більш активної участі груп інтересів (компаній, організацій, установ, громадян) у ході підготовки та обговорення проектів актів законодавства, в тому числі із використанням веб-порталу «Твій голос у Європі») та збільшення строків публічного обговорення проектів у рамках циклу прийняття рішень із 8 до 12 тижнів. До цієї складової також входить вимога щодо використання для адресатів цих норм зрозумілої і доступної мови нормотворчості.

Крім того, до 2014 р. був продовжений мандат так званої «Незалежної групи стейкхолдерів щодо зняття адміністративних бар'єрів», яка була утворена рішенням Європейської комісії 31 серпня 2007 р. у рамках реалізації «Програми щодо скорочення адміністративних бар'єрів у Європейському Союзі» (мета - скорочення адмінбар'єрів на 25 % до 2012 р.) . У другій половині 2012 р. Європейська комісія представила свій звіт про введення механізмів, компонентів розумного регулювання як на європейському, так і на рівні національних урядів.

Як здійснюється розумне регулювання в ЄС? Наприкінці 2006 р. у складі ЄК було створено спеціальну Раду з питань оцінки впливу регуляторних актів (РОВРА). РОВРА працює за підтримки Президента Єврокомісії і є центральним органом, який забезпечує проведення експертизи різноманітних

проектів, які готуються Єврокомісією (ЄК), збирає та аналізує усі думки щодо оцінки їх потенційного впливу на відповідні сфери.

У принципі, позитивний висновок РОВРА необхідний для розгляду усіх проектів, які представляються для схвалення ЄК. Висновки РОВРА щодо потенційного впливу нових актів законодавства супроводжують проектну ініціативу на протязі усього процесу підготовки та прийняття політичних рішень ЄК.

У разі, якщо ЄК прийняла відповідний акт законодавства, то звіт РОВРА щодо оцінки його потенційного впливу також публікуються, що дає змогу бізнесовим структурам та широкій громадскості мати достатньо інформації щодо очікуваних результатів та ризиків внаслідок запровадження того чи іншого акта законодавства.

Важливо зазначити, що РОВРА наділена певною автономією і не залежить від структурних департаментів ЄК, які займаються розробкою регуляторних актів для відповідних сфер економіки та соціального життя ЄС.

РОВРА очолює заступник директора Генерального секретаріату ЄК, який відповідає за питання контролю та запровадження розумного регулювання. Членами РОВРА є високопосадовці секретаріату ЄК, які призначаються на підставі їх особистих якостей та експертних знань.

Зокрема, в даний час РОВРА очолює заступник директора Генерального секретаріату, а членами Ради є директор департаментів з питань економіки та фінансів; податків та митного союзу; промисловості та підприємництва; з питань розширення ЄС; соціальних питань та зайнятості; домогосподарств, а також впливу на клімат.

Проект доповіді щодо оцінки впливу ретельно вивчається групою членів РОВРА, включаючи її голову і чотирьох членів (вони підлягають ротації), які представляють чотири із шести згаданих сфер, за якими здійснюється експертиза.

Щодо проведення ОРВ в інших інституціях ЄС (Європейський Парламент та Рада Європейського Союзу), то вони домовилися із ЄК щодо застосування схвалених базових принципів проведення експертизи проектів законодавчих актів. Згадані три інституції погодилися, що ОРВ проектів ЄК та законодавчих поправок, які вносяться Європейським парламентом і Радою Європейського Союзу повинні включати інформацію щодо їх потенційного впливу на соціальні, екологічні та економічні аспекти сфери діяльності в ЄС.

Головна цінність ОРВ полягає в тому, що вона надає інформацію тим, хто приймає рішення, щодо можливих дій, переваг і недоліків нових законодавчих актів, а також стосовно можливостей для обрання альтернативних дій. Більше того, в окремих випадках висновки ОРВ дають змогу взагалі відмовитися від прийняття будь-яких дій.

ОРВ здійснюються під час підготовки:

- законодавчих пропозицій;

- незаконодавчих пропозицій (авторитетна доповідь, план дій, фінансові програми, рекомендації щодо проведення міжнародних переговорів, які визначають майбутню політику тощо);

- заходів щодо запровадження політики або ж підзаконних актів.

Плани щодо проведення ОРВ доводяться до відома громадськості через публікацію планів («дорожніх карт»). У цих картах описують проблему, на вирішення якої спрямований проект і можливі варіанти майбутньої політики. Вони також забезпечують інформування щодо запланованих етапів у розвитку цієї ініціативи, в тому числі консультації заінтересованих сторін і роботу стосовно ОРВ. У разі, якщо ОРВ не здійснюватиметься, то «дорожня карта» пояснює, чому це не робиться.

Згадані дорожні карти дозволяють усім заінтересованим сторонам отримувати необхідну інформацію щодо роботи ЄК і подавати свої коментарі вже на ранній стадії підготовки проектів. Вони також дозволяють їм планувати і організувати участь у громадських консультаціях. Згадані плани є необхідними для ініціатив ЄК, оскільки вони можуть мати значні економічні, соціальні чи екологічні наслідки.

Остаточний звіт щодо проведення ОРВ нових проектів публікується.

Слід зазначити, що підготовлений звіт стосовно ОРВ не має на меті заборонити або ж схвалити підготовлені проекти ЄК.

Основні етапи щодо проведення оцінки регуляторного впливу актів ЄК є наступними:

1. Планування ОРВ (визначення необхідності ОРВ, підготовка «дорожньої карти» та забезпечення її публікації).

2. Створення керівної групи, яка здійснюватиме ОРВ (включаючи усі відповідні обслуговуючі підрозділи ЄК).

3. Консультації із заінтересованими сторонами, збирання експертних висновків і даних.

4. Проведення ОРВ.

5. Представлення результатів ОРВ у проекті доповіді.

6. Збір рекомендацій (думок) щодо проекту доповіді ОРВ.

7. Розглянутий звіт стосовно ОРВ та пропозиції РОВРА надсилаються для проведення консультацій з іншими структурними підрозділами ЄК.

8. Звіт стосовно ОРВ, резюме РОВРА, думки і пропозиції надсилаються до Колегії уповноважених.

9. Заключний звіт щодо ОРВ, резюме і прийнята пропозиція передаються іншим установам ЄС і публікуються у європейських засобах інформації.

Вся інформація щодо ОРВ подається на спеціально створеному сайті www.ec.europa.eu/smart-regulation/impact/

Висновки та пропозиції.

1. В даний час «розумне регулювання», яке запроваджене в ЄС, являє собою набір найбільш передових принципів та інструментів, покликаних

допомогти розробникам політики у різних галузях зробити регулювання прозорим і ефективним під час досягнення кінцевих цілей.

2. Центральною ланкою запровадження «розумного регулювання» в ЄС є ОРВ, яке дає змогу завчасно оцінити можливі витрати, наслідки, побічні ефекти запланованих інструментів політики (законодавчих, регулятивних актів, державних програм і т. ін.). ОРВ можна також застосовувати після втілення інструментів політики. Оскільки ОРВ забезпечує інформацією щодо можливих наслідків застосування нових політичних інструментів або реальних наслідків від здійснення певної політики, вона також впливає на процес реформування й модернізації держави. ОРВ це також інструмент регуляторного менеджменту, наприклад, менеджменту законодавчої бази країни.

3. З метою забезпечення переходу в Україні до «розумного регулювання» необхідно розпочати обговорення та визначення принципів, які відповідають національним стратегічним цілям і не суперечать традиціям вітчизняного внутрішньодержавного регулювання. Також має бути розроблена програма навчання для поширення серед чиновників знань і практики в галузі концепцій та інструментів «розумного регулювання», здатних привести до поступової зміни культури, що в свою чергу повинно сприяти до переходу від процесно-орієнтованого підходу до підходу, орієнтованого на результат, де особливе місце займає якість і ефективність.

4. З огляду на те, що Указом Президента України від 23 липня ц. р. було створено спеціальні дорадчі та інші органи з питань проведення реформ в Україні (Національна рада реформ, Дорадча рада та Виконавчий комітет реформ) було б доцільно, щоб питання запровадження «розумного регулювання» стало одним із основних у їхній діяльності з тим, щоб якнайшвидше вибудувати єдину нормативну та інформаційно-аналітичну базу для проведення ОРВ в Україні, а також відповідне консультування із громадськістю та публічну звітність. Дуже важливо було б також створити у складі згаданого Виконавчого комітету реформ (або ж окремо) спеціальний підрозділ з питань «розумного регулювання», який би сконцентрував свою увагу на аналізі як діючих, так і нових проектів нормативно правових актах, які, за оцінками експертів, породжують майже 80 % бар'єрів та втрат для підприємницької та інвестиційної діяльності в Україні. У зв'язку з цим доцільно було б також внести відповідні зміни до Закону України від 11 вересня 2003 р. «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», який вже суттєво застарів, особливо у частині механізму реалізації та контролю за реалізацією його норм.

Список використаних джерел:

1. Бакуменко В.Д., Надолішній П.І. Теоретичні та організаційні засади державного управління: Навч. посібник. – К.: Міленіум, 2003. – С. 113 – 122; 128 – 130.
2. Батченко Л. В., Кулик Є. І., Мойсеєнко К. Є., Регуляторна політика Європейського Союзу, (навчальний посібник), Донецьк, 2008.

3. Беляев А.Н., Дерман Д.О., Цыганков Д. Б., Методические подходы к метаоцениванию качества заключений об оценке регулирующего воздействия // Проектирование, мониторинг и оценка, 2011. № 1. С. 23–51. <http://www.pmojournal.ru/193>
4. Гальчинський А. С., Геєць В. М., Бабенко С. Г. та ін., Стратегія економічного і соціального розвитку України (2004 – 2015 р. р.) “Шляхом європейської інтеграції” / [авт. кол. : К. : ІВЦ Держкомстату України, 2004. – 416 с
5. Жаліло Я., Теорія і практика формування ефективної стратегії економічної стратегії держави, монографія, Київ, 2009.
6. Кілієвич О. І., Мікроекономіка для аналізу державної політики: Підручник для вузів, Видавництво Соломії Павличко "Основи", 2005.
7. Мещеряков А. А., Сопотян С. В., Регуляторна політика, як складова забезпечення економічної безпеки в Україні, Вісник Академії митної служби України, сер:Економіка, 2011, № 1, с.34-39.
8. Нижник Н., Мосов С., Про державне управління, об'єкт і предмет теорії // Вісн. УАДУ. - 2000. - № 4. - С. 56-62.
9. Регуляторная политика с странах-членах ОЭСР. От вмешательства к регуляторному управлению", Париж, 2002, www.oecd.org/countrylist/
10. Шарль-Анри МОНТЭН, «УМНОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ»:глобальный вызов для лиц, принимающих решения , 23/04/2012 <http://smartregulation.net>
11. Report (Group of High Level National Regulatory Experts (HLG-BR) Meeting of 22 October 2013). Directorate C. – Smart regulation.
12. Указ Президента України від 23 липня 2014 р. № 614.
«Про забезпечення впровадження єдиної державної політики реформ в Україні»
13. Закон України від 11 вересня 2003 р. № 1160-ІУ «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».
Електронний ресурс ЄС: www.ec.europa.eu/smart-regulation/impact/

References:

1. Bakumenko V.D., Nadolishniy P. I., The theoretical and organizational principles of state management: Textbook. - К. : Millennium, 2003 - P. 113 - 122; 128 - 130.
2. Batchenko L. V., Kulik E.I, Moyseenko K.E, Regulatory Policy of the European Union (Textbook), Donetsk, 2008.
3. Belyaev A.N., Derman D. O., Tsyhankov D.B., Methodical approaches to metaevaluation of comments qualities of impact assement// Design, monitoring and evaluation, 2011. № 1. С. 23-51. <http://www.pmojournal.ru/193>.
4. Halchynskiy A., Heyets V. M., Babenko S.G. at al., Strategy of Economic and Social Development of Ukraine (2004 - 2015) "European Integration Way" / [auth board. KV: PPI State Statistics Committee of Ukraine, 2004, 416 p
5. Zhalilo J., Theory and practice of forming an effective strategy for economic strategy of the state, monograph, Kyiv, 2009.
6. Kiliyevych O.I., Microeconomics for Public Policy Analysis: A textbook for High Schools, Publisher Salome Pavlichko "Foundations", 2005.
7. Mescheryakov A.A., Sopotyan S.V., Regulatory policy as a part of ensuring the economic security of Ukraine, Journal of the Academy of Customs Service of Ukraine, Vol: Economics, 2011, № 1, P.34-39.
8. Nyzhnyk N., S. Mosov S., State management, object and subject of the theory // News letter of UADU. - 2000. - № 4. - P. 56-62.
9. Regulatory Politics in OECD member countries. From internation to regulatory management ", Paris, 2002, www.oecd.org/countrylist/
10. Charles Anry МОНТЭН "Smurt regulation": global call for entities which are taking solutions, 23/04/2012 <http://smartregulation.net>

11. Report (Group of High Level National Regulatory Experts (HLG-BR) Meeting of 22 October 2013). Directorate C. – Smart regulation.
12. Decree of the President of Ukraine, July, 23, 2014, № 614.
«On the implementation of a uniform state policy reforms in Ukraine»
13. Law of Ukraine dated September, 11, 2003, № 1160-IY «On State Regulatory Policy in Economic Activity.»
Webportal EU: www.ec.europa.eu/smart-regulation/impact/

Рецензент: Розпутенко І.В., д.держ.упр., професор

УДК 351

Юрченко В.І.,

к.держ.упр.,

ст. викладач кафедри економічної теорії

та підприємництва,

Запорізький національний технічний університет

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА В НАПРЯМКУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗРОСТАННЯ ПРИБУТКОВОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Анотація. Розглянуто чинники зниження доходів сільськогосподарських підприємств. Визначено основні цілі та напрями державного регулювання сільського господарства в напрямку забезпечення зростання рівня прибутковості сільськогосподарських підприємств. Досліджено позитивні результати доповнення державного регулювання непрямыми інструментами регулювання рівня прибутковості сільгоспвиробників. Запропоновано інструменти державного регулювання сільського господарства в напрямку забезпечення зростання рівня прибутковості сільськогосподарських підприємств.

Ключові слова: дохід, сільське господарство, державне регулювання, прибутковість, сільськогосподарське підприємство.

Юрченко В.І.,

к.гос.упр.,

ст. преподаватель кафедры экономической теории

и предпринимательства,

Запорожский национальный технический университет

ГОСУДАРСТВЕННОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ СЕЛЬСКОГО ХОЗЯЙСТВА В НАПРАВЛЕНИИ ОБЕСПЕЧЕНИЕ РОСТА ДОХОДНОСТИ СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ

Аннотация. Рассмотрены факторы снижения доходов сельскохозяйственных предприятий. Определены основные цели и направления государственного регулирования сельского хозяйства в направлении обеспечения роста уровня доходности сельскохозяйственных предприятий. Исследованы положительные результаты дополнения государственного регулирования косвенными инструментами регулирования уровня доходности сельхозпроизводителей. Предложены инструменты государственного регулирования сельского хозяйства в направлении обеспечения роста уровня доходности сельскохозяйственных предприятий.